

Nógrádi György: Ha a magyar, a svájci és a német hadsereg elfoglalná Ausztriát...

2023 március 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Ki volt Erhard Busek, aki után fellépni öngyilkossággal ért fel?

Egy éve, március 13-án [halt meg](#) és 82 éve, 1941. március 25-én született a háború utáni Ausztria Kreisky melletti legnagyobb formátumú politikusa, Erhard Busek. A háborúban álló, az Anschluss révén Németországhoz csatolt Ausztriában látta meg a napvilágot. Az osztrák közvélemény akkor is megosztott volt a politika szinte minden nagy kérdésében. Bécsben a lakosság többsége németbarát, míg Bécsben és attól keletre semlegességpárti volt. A német–osztrák egyesülés két legismertebb jelszava Egy nép, két főváros és Egy nép, egy birodalom, egy vezér volt.

A győzelem mámorában, Busek születésekor, 1941-ben ezek a jelszavak még hatottak.

Busek 1963-ban megszerezte a jogi doktorátust. Egy évvel később, 23 évesen az Osztrák Néppártban (ÖVP) a másodtitkári szintre kerül, amely komoly beosztásnak számított. Karrierje ettől kezdve meredeken ívelt felfelé. Előbb az Országos Gazdaszövetség főtitkárhelyettese, majd főtitkára lett. Ekkor még csak 31 éves volt.

A Balkán megoldatlan kérdései

Minden területen sikeresen teljesített. Felkészült volt, és a politika egyre több részterületébe ásta be magát. 1975-től országgyűlési képviselő. 35 évesen lesz az Osztrák Néppárt főtitkára. 1976-tól Bécsnek mint az egyik osztrák tartománynak a néppárti elnöke. Ettől az évtől kezdve volt Bécs főpolgármester-helyettese. 1980-tól pártja alelnöke. Figyelme – sok egyéb mellett – fokozatosan a nemzetközi kapcsolatok felé fordult. Ezen belül érdeklődésének fő területe Közép- és Kelet-Európa. Sokat foglalkozott Ausztria szomszédságpolitikájával és külön a [Balkán meg nem oldott kérdéseivel](#).

A jugoszláv válság már akkor érdekelte, amikor Európában rajta kívül még egyetlen vezető politikus sem volt, aki fel mert volna tenni a jövőt elemző kérdéseket. 1989-ben tudományügyi miniszter lett. 1991-ben, ötvenévesen Ausztria alkancellárja. 1994-től oktatási és kulturális miniszter.

Ausztria magyar konkurenciája

Az 1960-as évektől bejárta a vasfüggöny mögötti keleti területeket, az akkori szocialista országokat. Ennek részeként járt többször is Magyarországon. Amíg a hidegháború korában a két állam, Ausztria és Magyarország együtt játszott ki sok érvényben lévő jogszabályt, és így mind a két fél jól járt, addig a hidegháború vége után egymás komoly konkurensei lettünk, és Ausztria főkefőlénye révén igyekezett akaratát érvényesíteni.

Busek a magyar rendszerváltás után számos tisztséget elvállalt. Ezek közül kiemelkedett az ausztriai Duna térségi és Közép-európai Intézet igazgatói posztja. Az intézet Busek vezetésével világhírvé vált. A kutatók egymásnak adták a kilincset, és élvezték a tudományos viták szabad légkörét. Tudták, hogy Buseknek a térségben komoly múltja van. Támogatta az 1968-as prágai tavaszt és a Charta 77-et is.

Az Európai Unió nevében 1996-tól tíz balkáni állam európai integrációjáért felelős.

Az osztrák politika szembe mert menni Merkel német kancellár migrációs és balkáni integrációs terveivel.

A daytoni béke megkötése után Busek a térség koordinátora lett. Életében mindig mindenki elfogadta pártatlan közvetítőnek. 2000-től lett az Európai Unió bővítési kormánybiztosa. 2021-től követelte, és erről könyvet írt, hogy a Balkán országait azonnal vegyék fel az unióba.

Busek Európa egyik legjobb szónoka volt. Utána szerepelni öngyilkossággal ért fel. Ugyanakkor kiváló humorérzékkel rendelkezett. Több alkalommal hallgattam előadásait, és volt szerencsém beszélni is vele.

Jó egy évtizede meghívtam hozzá a Budapesti Corvinus Egyetemre, a hallgatóimnak előadást tartani. A probléma ott kezdődött, hogy ezekben az években Svájcot egy gyönyörű fiatal hölgy képviselte katonai attasé helyettesi beosztásban. Meghívtam Busek előadására, és megkérdeztem tőle, hogy a svájci és magyar hadsereg elfoglalhatná-e Ausztriát. A hölgynek a szép külseje mellett még magához való esze is volt, és azt válaszolta, hogy két Ausztria csak Bregenzig érdeklő, a többi terület nem fontos számukra. De, mondta, a biztonság kedvéért vonjuk be a németeket is.

A rendszerváltás utáni első német katonai attasé, Eisenkeil ezredes a barátom volt. Még miután hazatért, akkor is rendszeresen összejártunk. Az új német attasét azonban nem ismertem. A svájci hölgy hívta fel. A válasz így hangzott: Linzиг szívesen elfoglalják Ausztriát, arra már jártak, de tovább keletre nem mennek, mert ott már Ázsia kezdődik. Kicsit meglepett ez a felosztás, de aztán valamennyien beültünk Busek budapesti eladására. Neki víziói voltak. Stratégiáról beszélt, és nem érdekelték a részletek.

Az eladás végén odamentem hozzá, és azt mondtam:

- Alkancellár úr, van egy kis probléma.
- Micsoda? – kérdezte kíváncsian.
- A német, a svájci és a magyar csapatok holnap elfoglalják Ausztriát. Ön hol akar a jövőben élni?

Busek teljes nyugalommal tekintett rám:

– Professzor úr, kérem, Svájcban – mondta, és ezzel az ügyet lezártak tekintette. A német attasé, a svájci hölgy és én jót nevtünk a tréfán.

Másnap jutott eszembe, hogy ha ezt egy jugoszláv, cseh, szlovák vagy román politikussal csináltam volna, az ENSZ Biztonsági Tanácsáig jut el az ügy, hogy a magyarok újra revizionisták.

Erhard Busek egyike volt a sok hozzánk látogató német ajkú vendégnek. A német négycsillagos tábornokok fantasztikusak voltak. Kulturáltak, felkészültek, intelligensek. Mára a helyzet megváltozott. A rendszerváltás véget ért. Magyarország akkor Európa homlokterébe került. Ma mindent vissz az orosz–ukrán háború.

Borítókép: Osztrák hagyományok rohama 2022 decemberében az austerlitz csata újrajátszásakor (Fotó: AFP/Lukas Kabon/Anadolu Agency)

Nógrádi György - www.magyar nemzet.hu

Ajánló

